

Yüreğimde Dinmeyen Esintiler

— Yazan Adam · 25 Ağustos 2013

Orjinal boyutu için tıklayın 960x600px and 44KB.

Bitti,
İçimi titreten,
Sürur zerk eden hicran gitti...

Bir inşirah sahnesiydi
Güneş ışınlarının sessizce içeriye girdiği gibi

Sabahın ilk saatlerinde,
Gülmeyen yüzlerde ısıtan ülfet timsaliydi

Neşe ve muhabbete
Ne kadar hasret kalınmışsa gönül,
Kahredercesine benimsiyordu

Derin bir yakınlık duyuyordu
Sanki ruhi tınıları aynı serencamdan nüksediyordu

Kelam etmek,
Bazen derinliğin kıyılarında gezinmek,
Gülebilmek iyi geliyordu

Sineme
Ömürlük bir hakikat sıcaklığını veriyordu,
Huzur ve muhabbet yaşıyordu

Bir takım
Mahrem konular vardı
Her nasılsa çekinceler hala zindeliğini koruyordu

Sessizliğin gölgesinde ki izler
Bu gerçeği haykırıyordu, güven yetmiyordu

Yaşanmış

Ve iliklere kadar acısı saklanmış
Mazi sayfası, okunmaması gerekiyordu

Her ne şarta olursa olsun
Yaşanmışlık kalbe ve ruha acı vermişse,
Elem vaat etmişse, acıtiyordu

Artık
Yeni bir sayfa açmanın,
Kalan nefesi sürur sandalına bırakmanın

Yegâne sahiple
Baş başa kalmanın, deryanın ruhuma
Aşına gelen sedasıyla uyumak istiyordum

Göreceğim
Düşler artık rahat bıraksın
Huzuru temin için ne kadar varlığım varsa alsın

Kalbimde
Yeis adına hiçbir iz bırakmasın,
Kaygılar esaret yaşatmasın

Akıl ve izan
Tutuklu kalmasın, çile ve cefa
Zulme dönüşmesin, insan olduğun bilinsin

Kalbe düşen
Bir sevda, ruhu yormasın
Hissiyata yas tutturmasın, bütün zamanı almasın

Sevgi adına müştereklik
Ve saygı sadakatle marifet kazansın

Güven
Ve samimiyeti zedeleyen
Her şüphe taliplilerine ulaşsın, muhabbeti yıkmasın

Mustafa CİLASUN